

De wapenrusting aandoen

door: -

Efeziërs 6:10-18

De geestelijke strijd

Als ik in de praktijk mijn aanneming als een kind van God en mijn plaats als lid van het lichaam van Christus niet versta, kan ik het onderwijs van dit Schriftgedeelte niet begrijpen. Het stelt het volledige resultaat voor van het werk van Christus voor de Gemeente, die het onderwerp is van de gedachten en raadsbesluiten van God van vóór de grondlegging van de wereld. De eenheid van Christus met Zijn leden is zo hecht, dat *Zijn* positie ook de hunne is. Zo moet er dan ook in de wandel overeenstemming zijn met de positie die wij hebben ontvangen. Natuurlijk, mijn wandel is op aarde, maar de hulpbronnen ervoor zijn allemaal in de hemel. Dat zal ik verwerkelijken, naarmate ik mijn aanneming in de Heer Jezus versta en als gevolg daarvan mijn plaats in de wereld inneem, zoals Hij daarin heeft gewandeld.

Wij zullen begrijpen over welke strijd Paulus spreekt, naarmate wij de plaats van de Gemeente in Christus beter verstaan. Het is niet alleen maar het vlees voor dood houden; hoewel het onmogelijk is de satan te weerstaan, als ik mijn oude natuur niet beteugel – want telkens als ik aan het vlees toegeef, overwint de duivel mij en houdt mij zo in zijn macht. Ook is het niet de strijd met de verleidingen van deze wereld, hoewel we ook daarin de overwinning moeten behalen – een christen, die wereldsgezind is, is een ellendig mens. Nee, de strijd die hier in Efeziërs 6 wordt beschreven draagt een verhevener karakter dan de doding van het vlees of de overwinning in de Geest over de wereld. Maar als die allebei ontbreken, zal de geestelijke strijd nooit tot overwinning leiden. Hij wordt gestreden op het terrein waar de satan en zijn legers hun macht uitoefenen. Het gaat hier niet om een strijd *in onze ziel*, onze plaats voor God of Gods gedachten over ons. Ook gaat het niet om het uiteindelijke resultaat van Gods genade. De strijd heeft een heel ander karakter: *“Want onze strijd is niet tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van deze duisternis, tegen de geestelijke machten van de boosheid in de hemelse gewesten”* (Ef. 6:12).

We moeten deze machten niet onderschatten. Als wij ze moeten bestrijden, moeten wij ze niet geringschatten. Satan zou snel een einde maken aan

onze grootspraak. Toch is er geen reden om te vrezen. David had geen vrees voor Goliath, doordat hij hem tegemoet ging in de kracht van de Heer en alleen in Zijn naam. Er is dus een leger van geestelijke vijanden – het gaat niet om een gebrek aan toewijding, wat ons ongeschikt zou maken voor de strijd – maar een leger van werkelijke geestelijke vijanden, die iedere christen zal ontmoeten in de hemelse gewesten, wanneer hij echt wil genieten van zijn positie in Christus.

Er is geen plaats voor grootspraak, maar er is evenmin plaats voor vrees. Wij strijden voor God en trachten in Zijn kracht de werken van de duivel te verbreken. Daarom zegt Paulus: *“(...) sterkt u in de Heer en in de kracht van Zijn sterkte”* (Ef. 6:10). Als wij praktisch deze wandel in de hemel met Christus verwerkelijken zullen wij de noodzaak ontdekken van de vermaning: *“Neemt daarom de hele wapenrusting van God op”* (Ef. 6:13).

De hemelse gewesten

Om het begrip ‘de hemelse gewesten’ te begrijpen, is het voorbeeld van Israël heel leerzaam. Eerst was dit volk uit Egypte verlost door het bloed van paaslam. Een bevrijding niet alleen van schuld, maar van de ondergang, door middel van het bloed dat aan de deurposten werd gestreken. Daarna was er Gods kracht, die het pad waar anderen de dood vonden (de Rode Zee) veranderde in de weg ten leven voor de Israëlieten. Vervolgens begon de woestijn – en wij zijn ook in de ‘woestijn’, laten wij ons dat goed realiseren. Israël moest in de woestijn Amalek bestrijden (Ex. 17). De kracht van het volk zat in de opgeheven handen van Mozes; en ook wij behalen de overwinning alleen door de kracht van God. Alles hangt van die kracht af, die niet in onszelf is, maar die wij moeten aangrijpen.

Toch is de strijd van Israël tegen Amalek allereerst een beeld van onze strijd tegen de vijand, die ons als kinderen van God probeert tegen te houden op de pelgrimstocht door de wereld. Satan gebruikt de kracht van de wereld als een hinderpaal om de wandel van de gelovige te belemmeren – een wandel die als doel heeft de rust van God te bereiken in de hemel. Wij moeten die macht bestrijden en overwinnen, als wij het karakter van vreemdelingen en pelgrims op aarde

willen behouden: *“Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft; ons geloof”* (1 Joh. 5:4). De wereld moet overwonnen worden, anders verliezen wij het karakter van pelgrims!

Na de doortocht door de ‘doodsrivier’ begint echter een *andere* strijd. Na verwerkelijkt te hebben dat wij met Christus zijn gestorven en opgestaan, begint onze strijd op het terrein van het Beloofde Land. Dat gold ook voor de Israëlieten, die Kanaän binnenkwamen via de Jordaan en vervolgens de inwoners van het land moesten bestrijden. Nu volgt de vraag: ‘Hoe kan ik een hemels leven leiden en een hemels karakter openbaren?’ Welnu, dat is niet mogelijk door het waarnemen van godsdienstige plichten, maar door in de hemel te leven. Christus zei: *“Ik ben van boven”* (Joh. 8:23); en zo zouden al mijn daden het stempel moeten dragen van mijn hemelse positie. *“Als u nu met Christus opgewekt bent, zoekt dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan Gods rechterhand. Bedenkt de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn. Want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God”* (Kol. 3:1-3).

Als wij de strijd van de Heer willen strijden en het karakter van ons christen-zijn willen bewaren, moeten wij in de hemel leven, ons hart in de hemel hebben. Wij behoren de hemel toe. Geliefden, woorden schieten te kort om de kennis daarvan mee te delen. Ik zou heel lang over de hemel kunnen spreken, zonder dat u mij zou begrijpen, tenminste als u daar zelf niet bent. Maar als daar uw plaats is, weet u wat ik wil zeggen. En als u in de hemel bent, zult u geen zorg en angst over uw wandel op aarde hebben. De kracht van dat leven dat u in de hemel heeft gebracht, en de oneindige hulpbronnen die het geloof daar vindt, zullen uw gedrag op aarde bepalen. Maar als u niet in de hemel bent, zult u allerlei twijfels hebben over hoe u zich moet gedragen; hoe u moet handelen om de achting van de anderen te krijgen; en ook hoe u aan de stem van uw geweten moet voldoen. In het licht wandelen zoals God in het licht is, dat is het belangrijkste. Naarmate wij onze plaats in Christus verwerkelijken, zullen wij de listen van de vijand kunnen bestrijden.

Al snel na de doorgang door de Jordaan moest Jozua Jericho veroveren; Israël vluchtte voor de mannen van Ai; Jozua leerde de listen van de Gibeonieten kennen. Het gaat erom onze plaats in de hemelse gewesten te bewaren. Ziet u het karakter van de strijd? Het gaat om de dingen van de wereld, en toch heeft de strijd plaats in de hemelse gewesten. Hoe weinig zijn wij ons bewust van deze boze geestelijke machten! Onze strijd is niet eenvoudig tegen bloed en vlees, maar tegen geestelijke vijanden die strijden om ons het genot van de hemelse zegeningen te ontroven.

Als wij uitgaan van onszelf, beginnen wij aan de verkeerde kant. Hoe treurig is het als een christen voortdurend vervuld is met vragen en twijfels over de zekerheid van zijn heil. Niet alleen omdat hij dan ongelukkig is – dat is hij zeker – maar omdat hij niet verwerkelijkt wat zijn positie in Christus is. Dat is een

duidelijke miskennis van het werk van Christus. U zegt misschien dat het nu eenmaal een voorrecht is de zekerheid van het heil te kennen. Maar het is niet zomaar een voorrecht. Nee, het is heel ernstig om Christus *niet* te kennen in de volheid van Zijn Persoon en de goddelijke, eeuwige volmaaktheid van Zijn werk.

De wapenrusting

“Neemt daarom de hele wapenrusting van God op”. Maak een praktisch gebruik van de *hele* waarheid die in de Schrift wordt meegedeeld. In het bijzonder van de waarheid uit deze brief. Laat haar in al haar kracht in uzelf werken, dan zult u de vijand kunnen weerstaan.

“Houdt dan stand, uw lendenen omgord met de waarheid”. Niet de waarheid vasthouden op een slappe manier. Er zijn alleen brokstukken van waarheid in een slappe wandel. Waartoe dient een gordel? Om de krachten te verzamelen, om versterkt te worden in de strijd of in de loopbaan. De waarheid heb ik nodig om gesterkt te worden in mijn strijd tegen de boosheid van Satan. In praktisch opzicht geniet ik juist de waarheid in gemeenschap met God, zodat ik mij ermee zal kunnen omgorden. Hoe leeft u op aarde? Bent u lui? Neemt u uw gemak? Laat u uw ‘kleren’ wapperen in de wind. Dat moet toch niet? *“Omgordt daarom de lendenen van uw verstand, weest nuchter en hoopt volkomen op de genade die u gebracht wordt bij de openbaring van Jezus Christus”* (1 Petr. 1:13). Wij worden opgeroepen om Christus te dienen: *“Als iemand Mij dient, zal de Vader hem eren”* (Joh. 12:26). Iedereen wordt geroepen om Christus te dienen. En wij zijn armzalige dienstknechten, als wij niet dagelijks vragen: ‘Wat wilt U, dat ik doe?’ Weldra zal Christus geen dienstknechten meer nodig hebben, dan zullen wij de rust bereikt hebben. Maar op aarde vraagt Christus ons Hem te dienen. Wij zijn geroepen om voor Christus te strijden. En Paulus zegt: *“Niemand die als soldaat dient, wikkelt zich in de zorgen van het leven, opdat hij hem behaagt die hem in dienst genomen heeft”* (2 Tim. 2:4).

“(…) bekleed met het borstharnas van de gerechtigheid”. Het borstharnas van de gerechtigheid verzekert ons van onze volmaakte positie voor God, zodat de satan geen twijfel kan bewerken op dit punt van levensbelang. Wij zijn geworden ‘gerechtigheid van God’ in Christus. Wat heeft het voor nut dat de satan mij zegt wat ik geweest ben? Dat weet ik heel goed, maar ik weet ook wat ik nu in Christus ben geworden. Een zorgeloze wandel kan mij de betekenis daarvan uit het oog doen verliezen. In de praktijk kan ik het borstharnas van de gerechtigheid verliezen. Ik kan de reiniging van mijn vroegere zonden vergeten. Maar er is een gerechtigheid, een goddelijke en volmaakte gerechtigheid, waardoor de gelovige aangenaam is gemaakt in de Geliefde. Het kan mij overkomen dat ik een verkeerde stap doe, maar niets kan het werk van God in Christus tenietdoen.

“(…) *de voeten geschoeid met de toerusting van het evangelie van de vrede*”. Een wandel in vrede. Ik word door dit schoeisel in staat gesteld om in vrede te wandelen op de ruwe paden van deze wereld, om verder te gaan op de weg voor mij afgebakend. Als ik in de vrede van het evangelie blijf, zal ik rustig en vredig zijn, hoe de omstandigheden in de wereld ook zijn. In die vrede kan ik overal heengaan. De Heer Jezus is onze vrede, die goddelijke en gezegende vrede, die niet van omstandigheden afhankelijk is.

“(…) *terwijl u bovenal het schild van het geloof hebt opgenomen, waarmee u al de brandende pijlen van de boze zult kunnen uitblussen*”. Alle brandende pijlen: dus geen pijl kan mij raken of verwonden, als ik het schild van het geloof heb. Satan verwondt ons door ons te verzwakken. En niets laat ons sneller verzwakken dan het Woord van God te veronachtzamen of praktische ongerechtigheid toe te laten. Het gaat niet om het soort pijlen. Het kan een zorgeloze wandel zijn, met alle verzoeken die dat met zich meebrengt. Maar door het geloof verplaats ik mij in de hemelse gewesten, en daar zie ik mijn positie. Wat kan mij daar verwonden? Daar weet ik dat alle dingen meewerken ten goede. Er is geen ander geloofsterrein dan het betrouwbare Woord van God.

“(…) *en neemt de helm van de behoudenis*”. Ik moet de zekerheid van mijn behoudenis hebben, voordat ik in de strijd ga. Het is onmogelijk strijd te voeren met de vijand, als de ziel niet vaststaat in de genade. Wat een zegen is het te weten gered te zijn! Dan kan ik in het geloof het hoofd opheffen, omdat ik de helm van het heil heb opgezet. In Psalm 140:8 zegt David: “*Gij beschermt mijn hoofd ten dage van de strijd*”. Zonder schild en helm kan de soldaat zijn vijand niet tegemoet gaan. In de strijd met de satan is er geen verschil tussen de afwezigheid van het geloof, of de afwezigheid van de kennis van het heil.

“(…) *en het zwaard van de Geest, dat is het woord van God*”. Dit is een aanvallend wapen. Tot hier toe waren er alleen *defensieve* wapens. Toch moeten wij het borstharnas, het schild, de helm etc. aandoen, die ons beschermen tegen de slagen, voordat wij vermaand worden het zwaard van de Geest op te nemen. Het zwaard dient om de vijand te verslaan, om hen te

bevrijden die in de banden van de satan verkeren. Het is echter niet voldoende alleen maar grote kennis van het Woord te hebben. Ik kan het zwaard van de Geest niet gebruiken met een arm die door het *vlees* wordt geleid. Ik moet mij ervan bedienen in de kracht van de Geest. Wij moeten de Heilige Geest leren waarderen. Hij is even dicht bij mij en even kostbaar voor mijn hart als Christus! Christus is niet alleen voor ons gestorven, maar Hij heeft die andere Trooster gezonden.

Laten wij de vermaningen onthouden: “Blust de Geest niet uit!” “Bedroeft de Heilige Geest niet!” Die woorden zouden ons moeten oefenen. Wij kunnen het zwaard van de Geest niet hanteren of de gemeenschap met God genieten, als wij de Heilige Geest *bedroeven*. Laten wij ons bewust zijn van de kracht van de Heilige Geest in ons, en ervan genieten. Helaas is ons innerlijk leven vaak ver verwijderd van de positie, waarin wij geplaatst zijn. Een persoonlijke praktische wandel met God is absoluut onmisbaar om gelukkig te zijn, God te verheerlijken in ons persoonlijk en gemeentelijk leven, en voor aller oog te openbaren dat wij met God leven en dat onze kracht in God is. Anders wordt het zwaard niet gehanteerd in de kracht van de Geest. Wij ontvangen dan misschien wel zegen, maar de kracht ontbreekt om die vast te houden en daardoor God te verheerlijken.

“(…) *terwijl u te allen tijde bidt in de Geest met alle gebed en smeking, en daartoe waakt met alle volharding en smeking voor alle heiligen*”. Wat een zegen: na helemaal toegerust te zijn voor de strijd, komt de absolute afhankelijkheid van Christus het geheel bekronen. Dat is de kracht die geldt voor alle heiligen. Ik zal de eenheid van de Gemeente met de opgestane Christus moeten begrijpen en de Heilige Geest zal mij de gemeenschappelijke plaats van alle gelovigen in Christus (Zijn lichaam) moeten openbaren. Als dat het geval is, zal ik de betekenis zien van deze strijd en de plaats waar die zich afspeelt; ook het waarom en de kracht ervan. God heeft voorzien in de wapenrusting. De gelovige moet die opnemen en zich ermee bekleden.

Oorsprong: [Le Messenger Évangélique 1970-267](#)

Titel: [Prendre l'armure \(traduit de l' Anglais\)](#)

© Oude Sporen 2007